

tale alle Udgifterne. Desuden skulle Vedtægterne have Stadfæstelse i alle Tilfælde for at træde i Kraft, og enhver Forandring i Vedtægterne kræver en saadan Stadfæstelse fra Ministerens Side for at være gyldig. Derfor har jeg haft saa meget mindre Betænkelighed ved at gøre disse selvstyrende Institutters Repræsentantskabs Indflydelse saa stor som muligt. Det har undret mig fra Medlemmer i denne Sal at høre udtalt Ønsket om, at denne Indflydelse skulde forringes, og ganske specielt skal jeg omtale en Udtalelse om, at det skulde staa i Vedtægterne, hvorvidt de smaa Arbejdsgiveres Arbejdere skulde være forsikrede uden Vederlag eller ikke. Jeg ved godt, at Arbejderkommissionen i sin Tid foreslog, at de smaa Hartkornsejere — i alt 40,000 Tdr. — skulde være fri for at betale Ulykkesforsikring, for den af dem benyttede Arbejdskraft. Men det har stødt mig paa de smaas Vegne frivillig at bestemme, at man, naar en lille Hartkornsejer antager lønnet Arbejdskraft, ikke vil beregne noget derfor, ikke vil sende ham nogen Regning paa det lille Beløb, der kan blive Tale om; det finder jeg fuldstændig i sin Orden. Men at man skulde fastsætte det her i Loven, at de skulle være fritagne, det finder jeg ikke rigtigt hverken over for den lille eller den større Hartkornsejer. Jeg vil i den Henseende meget holde paa, at Medlemmerne selv komme til at bestemme, hvorvidt de foruden deres eget Bidrag ogsaa ville betale de andres smaa eller større Bidrag. Man kan i Virkeligheden godt overlade Folk at afgøre dette. Men at paalægge dem i en Lov, at de skulle gøre det, forekommer mig at være af en ganske stødende Beskaffenhed, og man optog i sin Tid ikke Kommissionens Forslag. Hvad angaar Spørgsmaalet om Fastsættelsen af Forsikringsselskabernes Forskrifter til Undgaaelse af Ulykkestilfælde, vil den højtærede Minister næppe have undladt at lægge Mærke til, at jeg altid har været meget bekymret for, at disse Love i sig selv skulde kunne virke hen til at fremkalde en Forøgelse af Ulykkestilfældenes Antal ved Ansvarfølelsens Svækkelse. Det er et Fænomen, der desto værre har vist sig i de Lande, hvor man har indført Ulykkesforsikring, og som man derfor særlig maa have for Øje efter de indvundne Erfaringer, saaledes at de paagældende Love, som sikkert kunne føre til en Forøgelse af Ulykkestilfældene, blive affattede paa den bedst mulige Maade. Derfor har jeg ment,

at den af Medlemmerne selv valgte Bestyrelse for Ulykkesforsikringsforeningerne skulde være berettiget til hos Medlemmerne at stille Fordringer om Forholdsregler om Ulykker efter en Generalforsamlings Beslutning. Den højtærede Minister vil indrømme, at dette finder Sted eller bør kunne finde Sted i et hvilket som helst gensidigt Forsikringsselskab, at Medlemmerne kunne bemyndige Bestyrelsen til i den fælles Interesse at fastsætte visse Forsikringsforskrifter for Medlemmerne. Det kendes meget vel i de gensidige Forsikringsselskaber, saavel mod Ulykkestilfælde som mod Ildbrand. Det er Medlemmernes økonomiske Interesser, der paa den Maade varetages ved Forebyggelsen af Ulykkestilfælde, men derigennem sker samtidig den almene Interesse i Undgaaelsen af Ulykkestilfælde Fyldest. Naar den højtærede Minister sagde, at Bestyrelsen fremgaar ved kommunale Valg, er det dog ikke ganske stemmende med Forslagets Bestemmelser. Bestyrelsesvalget foregaar paa samme Maade og med samme Varighed som visse nærmere angivne kommunale Valg, men det er ikke kommunale Valg. Saaledes har jeg ikke foreslaaet det. Det er i Virkeligheden kun private Forsikringsforeninger under Statstilsyn, som have faaet visse Rettigheder, Foreninger, som vi allerede have paa tilsvarende Maade for Forsikring imod Brandskade, hvilke man tillader, at deres Bestyrelser vælges paa den i Vedtægterne fastsatte Maade. Det har været min Tanke, at det faktisk skulde være Medlemmerne igennem Repræsentanterne, der valgte Bestyrelsen. Hvis der i den Henseende skulde være noget at rette, er jeg naturligvis ganske villig dertil. Men Tanken har altsaa været, at Medlemmerne valgte Foreningens egen Bestyrelse, medmindre de kunde blive enige med Amsraadet om, at dette overtog de løbende Forretninger — derimod skulde dette ikke fastsætte Vedtægterne eller Forandringer af dem og heller ikke udføre de Funktioner, som høre under Generalforsamlingen. Den højtærede Minister mente i øvrigt, at Amsraadene gennemgaaende ikke vilde være villige dertil, og det er jo muligt, at Sogneraadene heller ikke ville overtage Udarbejdelsen ved Oprettelsen af Fortegnelsen for Sognet. Jeg vil i den Henseende sige, at jeg ogsaa der har holdt mig paa Frivillighedens Grund, for saa vidt det var muligt. I den tilsvarende Lovgivning i Tyskland har man paalagt de paagældende Sogneraad at udfærdige disse Fortegnelser, ligesom det ogsaa i